

Nr. 3. — 1932.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
Redigeret af Fru HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense.

Nr. 3.

Marts 1932.

15. Aarg.

Meddelelser fra Korpset.

Bestyrelsesmøde

afholdtes Søndag den 21. Marts hos Overlæge P. Guildal, København.

Korpsraadsmøde

afholdtes Søndag den 21. Marts hos Overlæge P. Guildal, København.

Til Stede var: *Spejderchefen, Souschefen, Fru Thorbek, Fru Hanna Lund, Fru Engholm, Fru Holmblad, Fru Bast, Fru Haxthausen, Fru Lerche-Thomsen, Fru Valeur-Jensen, Fru From-Petersen, Frk. Buchwald, Frk. Meisner, Frk. Christiansen, Frk. Nordentoft, Frk. Ehrenskjöld, Hr. Overlæge Guildal, Hr. Fuldmægtig Bruun de Neergaard, Hr. Overplantør Rosenørhn.*

Korpsraadet vedtog de Lovændringer, som det nedsatte Udvalg har udarbejdet, og som vil blive trykt i den nye Spejderbog.

Rapport fra Korpset 1931.

Korpset tæller 1362 Spejdere Januar 1932. Nye Troppe er oprettet i Ebeltøft, Hadsten og Rønne. Følgende Troppe er udgaaet: Frederiksværk, Amager, Rudkøbing, og Silkeborg.

Januar: Husflidsfondet gav 486,25 Kr.

Marts: Den 9. Marts, Korpsets 20=Aars Fødselsdag.

April: Førerkursus paa Spejderskolen, (Tropsførerkursus, 2 Patruljeførerkursus). 165 Deltagere. 16 Patruljeførere tog Eksamen.

Maj: Kbhvn. Div. holder Turnering. Midtjyske Div. holder Førerlejr.

Juli: 46 Spejdere deltager i Nordisk Førerstævne i Finland.

Sept.: Nørrejske Div. holder Turnering. Midtjyske Div. holder Turnering.

Okt.: Hellerup Div. holder Turnering. Korpset har Besøg af Miss. Warner fra World Bureau, London. Sydjyske Div. holder Førermøde.

Dec.: Husflidssalg i Teknologisk Institut. Seks Førere deltager i Nordisk Førermøde i Norge.

De fleste Troppe har været i Sommerlejr og Week=end Lejr, nogle i Paaskelejr. — Nogle Troppe har ligget i Teltlejr. Der er afholdt Bazar og Fest i flere Troppe.

Korpsraadet vedtog at indføre 15 Aars= og 25 Aars Stjerner i hvid Emaille med Guld.

Man vedtog at give Tilladelse til at bruge Lejrkittel (Korpsets Model) i Lejr.

Da man i et gammelt Drengespejderblad har fundet, at det første Pigespejdermøde

var den 10. Okt. i Hillerød, er denne Dag for Korpsets Fødselsdag at regne.

Korpsraadet vedtog at udgive et Særtryk af »Teltinstruktion« fra den nye Spejderbog.

Det blev vedtaget, at Spejdernes Maade at præsentere paa: venstre Haand vandret foran Brystet, bortfalder. For Fremtiden præsenterer alle Spejdere ved at føre Haanden til Hatten.

De afgaaende Medlemmer af Korpsraadet: *Fru Holmblad, Fru Bast, Fru Haxthausen, Frk. Boek, Hr. Ingeniør Sardemann, Hr. Overplantør Rosenørhn*, blev alle gen-

valgt undtagen Frk. Boek, der ikke ønskede Genvalg.

Der valgtes et nyt Medlem.

De afgaaende Medlemmer i Bestyrelsen, *Souschefen, Overlæge Guildal, Højesteretsagfører Martensen-Larsen*, blev enstemmigt genvalgt.

Korpsets Repræsentanter i Fællesraadet: *Spejderchefen, Souschefen, Fru Thorbek*.

Spejderchefen genvalgtes enstemmigt.

Korpsraadet bevilgede 50 Kr. i Tilskud til I. København Trop og Tøj til Uniformer til Spejderne paa Vanførehjemmet.

Oversigt over Korpsets Regnskab 1/12 1930 til 30/11 1931.

	Indtægt.	Udgift.
Kassebeholdning	5330 22	
Korpskontingenter	3393 22	
Leje af Lejr i Svinkløv	35 90	
Renter	325 87	
Indbetalte Tropskasser	502 58	
Rejsetilskud til Førerkursus		322 00
Lejrudstyr, Madrasser		808 55
Materiale, Korpsudstyr, Reparationer		170 15
Korpsfane		152 75
Tilskud til Finlandsrejsen		1200 00
International Afgift		27 50
Leje af Telte m. m.		138 75
Rejser m. m.		926 77
Tilskud til Divisioner		150 00
Kontor og Sekretær		1574 03
Indmeldelse til Lejr i Norge		21 00
Udgift ved Lejr i Svinkløv		87 50
Repræsentation		260 05
Rejsesekretær		300 00
Medaljer, Æresnaale, Gaver		54 25
Udstilling Teknologisk Institut		75 00
Blade, Cliche		41 44
	9587 79	6309 74
		3278 05
	9587 79	9587 79

.....O

Korpslejren.

Der meddeles, at Tiden for Korpslejren er forandret til 7.—16. Juli.

Al Middagsmad vil blive lavet under eet, da 4 Spejdermødre fra Svendborg har tilbudt at sørge for den. Korpset er dem

meget taknemmelige for, at de vil paatage sig dette store Arbejde. De øvrige Maaltider skal Troppene selv sørge for. Madvarer hertil udleveres.

Middagsmaden udleveres tropsvis. Troppene bedes medbringe Spande, Kogekar e. l. til at hente denne i.

Telte.

Jeg har erfaret, at der rundt om i Troppene hersker den Mening, at man fra Korpsets Depot paa Spejderskolen kun kan faa een Slags Telte — nemlig de store Patruljetelte. Men det er en stor Fejltagelse, for man kan faa alle Slags Telte og alle Størrelser Telte ogsaa Køkkentelte, Materialtelte o. s. v. fra Depotet. Skriv og spørg paa Prisen paa Teltet i den Størrelse, De ønsker det.

Depotets Standardtelt er Patruljeteltet i følgende Størrelse: Grundfladen 250×300 cm, Højden 200 cm og lodret Væg 75 cm. Det er fremstillet i prima Army duck og koster 96 Kr. uden Underlag, men med alt Tilbehør saasom Pløkke, Pose til Telt, Pose til Barduner og Pløkke, todelte Teltstænger o. s. v.

Samme Telt men med Oversejl koster 132 Kr. med alt Tilbehør. — Underlag til begge Telte koster 20 Kr. pr. Stk.

Men nogle Troppe foretrækker mindre Telte til Spejderne. Skriv til Depotet og spørg om Priserne derpaa.

Der er Troppe, som finder ovennævnte Patruljetelte dyre, men prøv at sammenligne Priserne med Priserne paa Telte andre Steder fra, og De vil se, at det kan betale sig at faa Teltet fra vort eget Depot, og saa er De sikker paa, at al Materialet er ekstra godt. Selvfølgelig kan De købe billigere Telte end de ovenfor nævnte, men det er absolut ikke tilraadeligt, eftersom saadanne Telte ikke holder og skal fornyes efter faa Aars Forløb.

Korpset henstiller til alle Troppene om at sørge for rigeligt og godt Teltmateriale for Spejderne til Sommerlejren.

De Troppe, som skal købe Telte, raades indtrængende til kun at købe solide, prima Telte. Det er det eneste, der i Længden betaler sig.

De Troppe, som ikke har Raad til at købe de gode Telte, maa leje Telte, til de engang faar Penge — intet er saa dyrt som at købe de smaa daarlige Telte, som maa kasseres efter at have været brugt i den første Lejr. Med Hensyn til at leje Telte saa sørg for at faa de Telte at se, De lejer. Det er en sørgelig Opdagelse, naar man i Lejren pakker det Teltmateriale ud, Firmaet har lovet at levere i god Stand, og saa finder det hullet og paa alle Maader forsømt og utilstrækkeligt.

Redaktøren har en god Opskrift paa Imprægnering af Telte; den staar til Disposition for de Troppe, som har Brug derfor.

Redaktøren.

Lord Baden-Powell.

Verdensspejderchefen fejrede d. 22. Feb. sin 75-Aars Fødselsdag, og utallige Hilsener og taknemmelige Tanker sendtes ham paa den Dag fra glade Dreng- og Pigespejdere Verden over. Paa alle danske Pigespejders Vegne sendte Korpsraadet Baden-Powell et Fødselsdagstelegram.

I skulde prøve at faa fat i nogle af Verdensspejderchefens Bøger og læse dem.

Mon I ved, at Baden-Powell er Forfatter til over 25 Bøger, som omhandler hans Liv i Canadas Skove, Andesbjergenes Majestæter, Centralafrikas Urskove med Ashantier og Matabeler, Ægyptens Ørken, ved norske Elve med springende Laks, paa Sydafrikas Sletter, i Himalayas Bjerge og Indiens Garnisonsbyer? I vil forstaa, at hans Liv har været langt og rigt. Og ved I, at Baden-Powells Spejderbog er den Bog, som næst efter Bibelen er oversat til flest Sprog og solgt i flest Eksemplarer?

Hør, hvad Baden-Powell fornylig har udtalt: (citeret efter Spejdernes Magasin) »For mig er Klokken nu 9 i mit Livs Aften. Det vil snart være Sengetid. For

dig er den 11 om Formiddagen, den bedste Del af Dagen — af Livet — ligger for dig.

Jeg har haft den herligste Dag; den har nok haft sine Skyer og sine Byger, men den har ogsaa bragt det dejligste Solskin. — Hvad vil du bruge din Dag til? Den kan blive lige saa lykkelig som min, hvis du blot selv vil. Men ikke, hvis du drysser igennem den i Forventning om, at »noget vil vise sig«, eller sover den halve af den bort.

Vaagn op! Bestil noget! Du har kun et Liv at leve her paa Jorden. Brug derfor hvert Minut af det fornuftigt. Din er Lykken, hvis du blot padler din Kano rigtigt. Af hele mit Hjerte ønsker jeg dig Held dertil!

Tegningen af Baden-Powell er udført af
Ebba Schreiner, Svendborg Trop.

Betty Aagaard.

Den 18. Februar døde *Betty Aagaard*, og Korpset mistede een af sine unge lovende Førere.

Da Samsø Trop oprettedes, blev Betty Spejder, trofast har hun været med i Arbejdet, i Lejre og til Førerkursus; og i Oktober 1931 overtog hun Troppen paa Samsø, det var Bettys Ønske at komme over i Korpslejren til Sommer med sine Spejdere. Bettys Breve til mig gav altid Udtryk for den Glæde, hun følte ved at skulle arbejde med Troppen, hun saa godt Vanskelighederne og følte Ansvar, men Betty havde Ungdommens Mod og stærke Tro.

Vi er mange, der vil huske Betty, denne stovte Pige med det venlige Smil og de glade Øjne, og vi tager Del i den dybe Sorg, der har ramt Bettys Hjem, og vi siger hendes Forældre Tak for, hvad de gav Spejderne igennem Betty. Hendes Minde skal blive bevaret.

Ida Thorbek.

Woodcraft.

Woodcraft er af ny Dato — tænk blot paa sidste Korpslejr, hvor dette mystiske Ord stod som Emne for et Foredrag, der skulde holdes af Lektor *Klavs Vedel* — ingen kunde give ordentlig Besked paa dette Ord, som ikke kan oversættes direkte. Men saa talte Klavs Vedel. Han fortalte Selvoplevelser i Naturen, efterlignede Fuglestemmer, førte os ind i en helt ny Verden, hvis umaadelige Omfang han lod os ane — og hvad mere var, han gav os Lyst til selv at prøve at trænge dybere ind i den ny Verden, selv at opleve og iagttage.

Og det har frugtet — rundt om i Landet har mange Troppe woodcraftet, sidste Sommer afholdt Midtjydske Division en Woodcraft Turnering, og i Spejderbladet har der siden Martsnummeret sidste Aar været en Række udmærkede Naturiagttagelser og Selvoplevelser under Mærket I. T. Disse giver et godt Begreb om, hvad man kan se og opleve i de forskellige Maaneder — rent bortset fra, at det er en Nydelse at læse dem.

Og saa er det jeg vil spørge Dig — har Du prøvet at woodcraft? Har Du været paa Opdagelse i Naturen? Har Du følt den kildrende Spænding ved at sidde musestille og iagttage Dyr eller Fugle? Har Du faaet den Glæde, som Naturen giver hver den, som følger med i dens Liv? For Du maa vide, at Naturen er skabt for Dig, for at Du skulde have noget at glæde Dig over, den er lige saa godt Din som min, hvorfor saa ikke kigge lidt nærmere paa den!

Nu vil Du maaske indvende, at Du ofte har gaaet Tur i Skoven, men aldrig har oplevet noget særligt, endsige følt Spænding eller Glæde! Fejlen er ikke Naturens: thi Danmark er saa rig paa Flora og Fauna, at Du kan gøre Bekendtskab dermed, selv paa den mindste lille Tur, blot Du ikke gaar paa Alfarvej — der ser Du intet, det skulde da lige være Menneskenes Hærværk, men Fuglene og Dyrene er flygtet forlængst; Træerne maa jo blive staaende, men om de kunde, er jeg sikker paa, at ogsaa de søgte bort fra Menneskets Vej.

— Nej, vil Du opleve noget, maa Du søge til fredelige og ukendte Steder — og Du maa gaa stille, husk, man betragter Dig som Fjende. Taalmodighed maa Du ogsaa have — Du ser ingen Ræv ved at ligge 5 Minutter ved en Rævegrav, men har Du ligget stille en Time, saa har Du en Chance, blot Du har lagt Dig saadan, at Vinden bærer bort fra Rævegraven — Mikkell har nemlig en fænomenal Lugtesans.

Har Du blot et Gran af Interesse for Woodcraft,

saa begynd nu med det samme — for det er netop nu, Du skal lære Fuglene at kende; baade dem i Haven og i Skoven — de er saa nemme at faa Øje paa, saalænge der ikke er Blade paa Træerne, Farverne træder tydeligt frem mod de mørke Grene. Første Gang kalder Du dem maaske for Graaspurve allesammen — men i Bogen: »Danske Fugle ved Hus og i Have« af Helms (faas paa ethvert Bibliotek) er der nogle udmærkede farvelagte Fuglekort, saa næste Gang kan Du kende baade Musvit og Rødkælk. Solsorten kender Du nok i Forvejen, men ved Du, at Hunnen er mere graa i Farven og Næbbet er blegere? Ogsaa Kragen kender Du, men kan Du kende Forskel paa den og en Musvaage i Flugten? Kragen forhaster sig ikke, den ror gennem Luften; Musvaagen, Rovfuglen, derimod er pilsnar i sin Flugt.

Ogsaa Fuglenes Sang kan Du bedst lære at kende nu inden Træfuglene kommer — nu er det nemt at skelne de enkelte Stemmer, men allerede i April bliver det et Kviddervirvar. Graaspurvenes muntre Pludren har sikkert vækket Dig mangan Morgen — nogen Sang kan det ikke kaldes — saa er Musvittens mere ejendommelig, den har en gennemtrængende »Sang« paa 3 Toner, sommetider mere, det lyder som at save Brænde, og Musvitten kaldes derfor ofte »Savfilen« — har Du hørt den een Gang, vil Du kende den altid. Det kan ikke vare længe, før vi har Lærken, den lille graabrune Foraarsbebuder med den glade, trillende Sang — har Du set, naar den gaar op i Spiral, rundt og rundt, stadig trillende; men er først Lærken her, myldrer det med Fugle, derfor maa Du benytte Tiden nu, om Du vil lære Standfuglene at kende.

For en Wood-crafter er intet kedeligt — heller ikke de nøgne Træer. Skær en lille Kvist af hvert Træ og læg Mærke til Knopstillingen — sætter Du den paa Pap med Navn og Bemærkninger, har Du en udmærket Tavle, som vil live op i Tropslokalet. Eller Du tager nogle faa Grene af et Træ med store Knopper paa og sætter dem i Vand hjemme i Din Stue; der kan Du saa følge dem, til de springer ud — husk bare at skifte Vand hver Dag. Særlig morsomt er det at se Kastanjeknopper springe ud — pludselig en Dag revner den tykke, brune Knop, og en lysegrøn dunet »Abahaand« kommer til Syne, den deler sig i fem Fingre, og saa har Du Bladet. Ogsaa Slaaen er morsom, den faar smaa røde Hunblomster, længe inden den faar Blade. Men forsøg selv — er Du et utaalmodigt Gemyt saa tag en Stikkelsbærgren — har Du en Engels Taalmodighed, kan Du tage Birk og Bøg. Men ødelæg nu ikke smaa Træer, naar Du tager Grene — det er en gylden Regel — tag Dig vel i Agt for ikke at ødelægge

noget, naar Du færdes i Naturen. Wood-craft er lige saa meget Kærlighed som Kendskab til Naturen!

Er der nyfalden Sne, maa Du ikke ligge paa den lade Side, men benytte Lejligheden til at finde Dyrespor. Du kan finde deres Drikkesteder og med nogen Forsigtighed maaske ogsaa spore dem til deres Opholdssted. I Knud Hee Andersens Bog »Paa Opdagelse i Naturen«, som er en uvurderlig Hjælpekilde for en Wood-crafter, findes aftegnet mange Dyrespor; men det er meget morsommere at finde dem i Sneen, fremfor at læse om dem i en Bog. — Mellem to høje Graner er der maaske Spor af Egnets smaa rappe Fødder, Fasanspor findes meget hyppigt, og det pudsige ved dem er, at de gaar i lige Linie. Harespor finder Du i Skovbrynet, og maa forbavses over de lange Spring. Raadyrenes Spor er store og tydelige at spore efter, de fører ofte gennem Dyregange, Plantager og Krat, hvor det er svært for et klodset Menneske at færdes nogenlunde lydløst; men lykkes det at faa de smukke Dyr at se, ja, bare »Spejlet«, naar de flygter over Stok og Sten, saa er det Umagen værd. — Gibsaftryk kan Du ikke tage i Sne, Du maa vente til den er væk, men mærk Dig, hvor de forskellige Dyr har deres Gang, saa Du kan gaa lige til Stedet, naar Du kommer med Gibsen.

Naar Du er paa Sportur saa glem endelig ikke Dit Kamera, Patruljen kan jo splejse til Filmen, for det er baade nyttigt og morsomt at have gode Wood-craft Billeder. Brug i det hele taget Dit Kamera over alt, naar Du er ude, saa vil du altid siden kunne genkalde Dig de Oplevelser og Stemninger, Du har haft. Har Du Tegnetalent, saa tag Din Skitsebog med — men har Du slet intet Talent i nogen Retning, saa tag alligevel Papir og Blyant med paa Dine private lagttagelsesture, og noter ned smaa lagttagelser og Stemninger — Du kan gøre det trygt og umiddelbart, for ingen behøver at læse det — Du selv, som har oplevet det, er ogsaa den eneste, der kan forstaa det.

Til Dig med de tusind smaa Bekymringer og Ærgrelser vil jeg sige: Søg ud i Naturen, den store Vekselerer, som vil veksle Dig Dine Bekymrings og Ærgrelses værdiløse Smaamønter til Humørets og Glædens Guldstykker, — ganske gratis. Fyld Du bare Dit Skatkammer, Naturens er udtømmelig.

Emmy.

Du!

I

Det nye Aars Spørgsmaal: »Bør alle Spejdere sige du til hinanden«? er et Spørgsmaal, som de fleste af os vist har diskuteret, og som vi vist alle ønsker et Svar paa.

For kender I ikke det: »Man møder en Spejder, man kender hende ikke ret meget, hun er ældre, maaske en Fører. Hvad skal man nu sige til hende. De eller du? Man har maaske hørt noget om, at alle Spejdere siger Du til hinanden, men alligevel er man i Tvivl, og det ender som Regel med, at man helt undgaar at tiltale hende. Kender du den Situation? Den er ikke rar, især hvis man er begyndt paa en Sætning, der uvægerlig maa ende med en Tiltale.

Har du ikke ogsaa været ude for dette. Divisionschefen besøger Divisionen. Hun taler til alle Spejderne, og siger »De«. Det gør et underligt Indtryk, især paa de smaa Spejdere, skønt det jo fra Chefens Side er korrekt, eftersom hun maaske siger De til en af Tropsførerne.

Det er rigtigt, at man her i Landet siger De til dem, man ikke kender ret meget til, og jeg synes ogsaa, at man indenfor Korpset bør respektere dette. Men mon en Fører ikke altid kender sine Spejdere saa godt, at hun kan sige du, naar hun taler til dem alle, bortset fra, at hun siger De til et Par af dem?

Jeg synes ogsaa, at der i Bladet altid skal staa du, det er saa underlig fremmed at læse »De«, det gør langt mere Indtryk, hvis der staar du. Altsaa, bort med De i Spejderbladet, alle I, der skriver noget til det.

Saa er der Forholdet til Tropsføreren. Alle Spejdere bør være Kammerat med sin Tropsfører. Kan de fuldt ud have den rigtige Kammeratskabsfølelse, hvis de siger De? Nej. Derfor, Tropsførere, lad alle Spejdere sige du. Spejderne kender deres Tropsfører godt nok til det, og jeg tror ikke, at de derfor taber Respekten, derimod kommer der langt mere Fortrolighed mellem Spejderne og Tropsføreren.

Saa er der Spørgsmaalet: »Skal man sige du til Korpsets højeste Førere, Divisionscheferne og herover, hvis man ikke kender dem nærmere? Hertil synes jeg

»Nej«. For skønt man jo maaske kender dem ganske godt, saa kender de jo slet ikke en. Derfor:

»Du til alle jævnaldrende Spejderkammerater og du til dem, man kender. De til alle de andre«.

Dette er nu min Mening om dette Spørgsmaal, jeg glæder mig til at læse alle de andre Meninger, og jeg haaber, at denne Diskussion maa faa en saadan Løsning, saa vi aldrig mere bør være i Tvivl om, om vi nu skal sige du eller De, naar vi møder en Spejder.

H.

II

I Henhold til Opfordringen angaaende Diskussionen om »Du« og »De« som Tiltaleform er min Mening:

»Det, at en Fører skal vælge, om hun vil tiltales med »Du« eller »De«, maa være et betydningsfuldt Valg.

Set fra den menige Spejders Side siges altid »De« til en Fører.

Ønsker Føreren saa at komme paa mere fortrolig Fod med sine Spejdere, saa kan hun opfordre dertil, men da maa hun ikke gøre Forskel og lade nogle sige »Du« og Resten »De« til sig.

En Fører, der er vokset op i den Trop, hun nu skal føre, og som hun hidtil er blevet tiltalt med »Du« af, vil nok selv ønske vedblivende at blive tiltalt med »Du«.

En Fører kan udmærket tiltales med »Du«, og menes det, at Troppen derfor ikke vil respektere hende, saa maa det være et Bevis paa, at Spejderne ikke har forstaaet Betydningen af det Spejderløfte og den Spejderlov, de har lovet at adlyde. I det Tilfælde, at Føreren tillige er Lærerinde for en Del af Spejderne, vil det være mere vanskeligt for Føreren end for Spejderen, idet hun her igen skal passe paa ikke at gøre Forskel paa Spejder og Skolebarn.

Ud fra disse Betragtninger kan enhver Fører bede sine Spejdere sige du til sig, vel at mærke hvis hun selv føler, at hendes Tilbud vil falde i god Jord. Mi.

III

I vor Trop siger vi alle du til hinanden, kommer en ny Spejder ind i Troppen, siger hun straks du til

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

1931

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
REDIGERET AF FRU HANNA HOLMBLAD LUND
TRYKT I F. SCHUR & Co.s BOGTRYKKERI
HORSSENS

REGISTER.

Altmuligmanden.....	69	(Den) internationale Side af Spejderbevægelsen.	
Baden=Powell, Lady og Lord.....	13	Souschefen.....	62
Baden=Powell, Lord Robert.....	89	Jørgensen, Jens K.: Smaa Historier om Dyr ...	4
Bind til »Pigespejderne«.....	9	Jørgensen, Jens K.: Vandmøllen.....	1
Blaameiser, lidt om.....	15	Julebladet.....	109
Bladkontingent.....	57	Kjældgaard, Emma: 1ste vestjyske Division.....	9
Bogbind.....	92	Korpset, Meddelelser fra.....	32, 44
Bøger.....	70, 122	Korpsets Depot. Red.....	118
Chefen: Korpslejr m. Turnering 1932.....	109	Korpslejr med Turnering 1932. Chefen.....	109
Collan, Anni: Till alla våra kära gäster.....	86	Korrespondance. Souschefen ..	7
Crettonnesæt.....	76	Landet over. 11, 22, 35, 48, 58, 70, 82, 96, 107, 123	
Danske Pigespejdere paa Finlandsfærd. Fromse		(En) Leg.....	68
75, 87, 100, 110		Lege.....	80, 106
Dansk Kvindesamfund. Dagmar Nielsen.....	28	Lejrbaalstrøje.....	67
De kalder os en Vaar. Sang. Mads Nielsen.....	40	Lejrminder.....	77
Den, der staar for det hele.....	98	Lerche-Thomsen, Kaja: Harzen.....	42
Din Sommergarderobe 1931.....	52	Lidt af hvert.....	46, 57, 66, 82, 95, 105, 121
Divisionschefsmøde.....	7	Lidt om Blokfløjten. Otto Mortensen.....	104
Divisionschefsmøde, Meddelelser fra.....	115	Lidt om Troppens Vinter. Sonny.....	95
(De) døende Søfolk.....	14	Luk Øjnene op.....	30
Emblemforandring, a propos.....	17	Mamma: Gode Raad.....	18, 36
Efteraar.....	97	Med Majløv nu kommer skøn Valborgsdag.....	49
Elmqvist, Annasofie: Til Læserne.....	8	Midsommer.....	62
Fem Dages Samvær med Tagore.....	8	Min rigeste Oplevelse som Spejder. Fromse ..	26
Finland 1931. Sonny.....	31	Mortensen, Otto: Lidt om Blokfløjten.....	104
Finland.....	50	Naar kommer Stæren da?.....	38
(De) finske Pigespejdere.....	51	Naar kommer Vaaren vel?.....	30
Forandringer af Distinktioner. Souschefen.....	6	Nielsen, Dagmar: Dansk Kvindesamfund.....	28
Frankrig.....	34	November.....	114
Fromse: Danske Pigespejdere paa Finlands		Nørrejske Divisions Turnering.....	120
Færd.....	75, 87, 100, 110	(En) Paaske med Indhold.....	41
Fromse: Min rigeste Oplevelse som Spejder.....	26	Paaskens Førerkursus. Sonny.....	54
(En) Fødselsdagsfest.....	46	Pandekagedag i Holland. Sonny.....	57
Førerkursus, Paaskens. Sonny.....	54	Patruljeførereksamen. Sonny.....	56
Garderobe Opfriskning.....	66	Patruljernes egen Side.....	91, 103, 116
Gode Raad. Mamma.....	18, 36	Red.: Korpsets Depot.....	118
Harzen. Kaja Lerche Thomsen.....	42	Rejsesekretær.....	99
Haugwitz, Greve.....	25	Ristede Kartofler.....	107
Hillerød Pigespejdertrop. Birthe Søeborg.....	16	Schweitz.....	34
Horsens Trop i Lejr ved Slettestrand.....	92	Smaa Historier om Dyr. Jens K. Jørgensen.....	4
Husflidsfondet.....	15, 102	Sommerlejr i Vaarø 1931.....	119
Hvad der er værd at læse. J. M. Willer.....	10	Sonny: Finland 1931.....	31
Hvad skal der til.....	17	Sonny: International Lejr i Holland 1930.....	19
Hvorfor opgive Liljen?.....	31	Sonny: Lidt om Troppens Vinter.....	95
Hønen: Fru Johanne Marie Willer.....	27	Sonny: Paaskens Førerkursus.....	54
International Lejr i Holland 1930. Sonny.....	19	Sonny: Pandekagedag i Holland.....	57

Souschefen: Den internationale Side af Spejderbevægelsen.....	62	Trekloveret. Souschefen	37
Souschefen: Forandring af Distinktioner	6	Tørklædeforbindinger	45
Souschefen: Trekloveret	37	Ung dansk Pige i London	8
Souschef, Comtesse Naka Haugwitz.....	85	Vandmøllen. Jens K. Jørgensen	1
Spejderskoletur	65	Vanter	117
St. Georg	39	Verdens Musik.....	32
Symærket.....	52	Vi er Danmarks Ungdomsskare. Sang. Jenny Nielsen.....	81
Soeborg, Birthe: Hillerød Pigespejdertrop	16	Vor Fane.....	73
Thorbeck, Ida: Husflidsfondet	15	Vordingborg 1ste Pigespejdertrop	9
Til 1ste vestjyske Division. Emma Kjældgaard ..	9	Willer, Fru Johanne Marie. Hønen	27
Til Læserne, J. M. Willer og Annesofie Elmquist	8	Willer, J. M.: Til Læserne	8
Till alla våra kära gäster. Anni Collan ..	86	Willer, J. M.: Hvad der er værd at læse	10

Julebladet har sit eget Register.

os alle, ogsaa til Førerne; en Fører kan selv afgøre, om hun vil, at hendes Spejdere skal sige du til hende, men i en Trop tror jeg, det er det mest almindelige.

At man skulde sige du til alle Førere i Korpset, synes jeg ikke vilde være rigtigt, tænk om smaa Spejdere skulde sige du til deres Chefer, det vilde falde dem meget svært. Man kan udmærket godt være gode Kammerater og sige De, Kammeratskabet ligger dog ikke i, at man siger du. Sine bedste Kammerater og Venner kan man godt finde blandt de Mennesker, man siger De til, Tiltaleformen spiller kun en lille Rolle. At være en god Kammerat vises ikke ved at sige du, men i ens Opførsel og Handlemaade. Jeg synes ikke, at alle Spejdere burde sige du til hinanden, lad Førerne selv afgøre det, det er da temmelig personligt, det er altid den ældre Fører eller Spejder, det skal komme fra.

»Den lille krølled«.

Tak for alle jeres Indlæg til denne Diskussion. Desværre har jeg ikke kunnet faa Plads til dem alle, men har taget disse tre frem af Bunken, fordi de udtrykker det, der er sagt i alle de indkomne Bidrag. Mon Diskussionen hermed kan siges at være sluttet? Stemningen taler altsaa for, at man alle siger du til hinanden indenfor samme Trop, jævnaldrende Spejdere er dus, men til voksne Spejdere og fremmede Førere siger man De.

Red.

Lidt af hvert.

»Pigespejderne« har haft den Glæde at modtage Novellen »Kælenavnet«, som staar i dette Blad, fra den kendte Ungpigeforfatterinde Fru Viva Lütken. De fleste af jer kender sikkert Fru Lützens udmærkede Bog: »Den vide, vide Verden«, som i Efteraaret fik 1. Præmie i Konkurrencen om Aarets bedste Ungpigebog. Fru Lütken, som har rejst meget og boet i mange forskellige Lande, har lovet senere at fortælle i »Pigespejderne« om nogle af sine Oplevelser. Vi glæder os til det og siger paa Forhaand Tak.

International Lejr ved Powerscourt nær Wicklow i Irland.

Fra d. 18.—28. Juni vil en Lejr blive afholdt i Irland. 8—9 danske Spejdere kan faa Lov at være med i den og have et Par dejlige, interessante Uger med Spejdere fra andre Lande. De irske Spejdere vil efter Lejren arrangere en Tur igennem nogle af Irlands skønneste Steder — og der er dejligt paa Irland.

Det bliver en Teltlejr, som vil koste 1 £ 10 sh. pr. Maaned.

Paa Vejen dertil vil en engelsk Spejder paatage sig at vise Danskerne lidt af London. Opholdet der vil koste 6 sh. pr. Nat.

Almindeligt Lejrudstyr skal selvfølgelig medbringes, dog ikke Telte.

Korpskontoret paa Spejderskolen skal inden 1. April have Svar fra de forskellige interesserede, der kan tænke sig at tage med, og de skal da faa alle nærmere Oplysninger angaaende Ruter, Bagage etc.

Rapporterne.

To — siger og skriver to — har udtalt sig angaaende Kvartalsrapporter i Stedet for Maanedsrapporter i Bladet. Af disse to udtaler den ene sig inderligt for Bevarelsen af den gamle Form for Rapporter — den anden beder om at faa Kvartalsrapporterne indført. Red. holder ogsaa paa Kvartalsrapporterne — to mod en, det har altsaa sejret!

Dersom der nu ikke rejser sig et Ramaskrig ved denne Meddelelse, vil der for Fremtiden kun komme Rapporter i Bladet første Maaned i hvert Kvartal.

Selvfølgelig indsender Troppene som sædvanlig den *maanedlige* Rapport til Divisionen.

Hallo!

Tænker du paa, at den Uniform, du er vokset fra, kan blive til stor Glæde for en af dine mindre Kammerater?

Hallo

alle I, som har gamle Uniformer paa Pulterkammeret — giv den til en Kammerat.

Korpset modtager meget gerne brugte Uniformer, Bælter, Hatte o. s. v. i alle Størrelser til Uddeling blandt Spejdere, som ikke har Raad til selv at anskaffe det.

Dommere ved Turneringen.

Der er ingen Tropsfører med en i Konkurrencen deltagende Trop, som er Dommere ved Korpsturneringen i Sommer. — Denne Sætning var desværre ikke kommet med i Februar Bladet, hvor der var Tale om Korpsturneringen.

Lege.

Telegrammer.

Flere Hold eller enkeltvis. Føreren nævner et Ord, f. Eks. »Spejder«. Deltagerne danner en Sætning (et Telegram), hvor hvert Ord maa begynde med Bogstaverne i det opgivne Ord og i rigtig Orden (her f. Eks.: Send Peter eller Jens derop efter Rugen).

»Rør Jern«.

Ved Kommandoen: Rør Jern søger alle hurtigst mulig at røre ved en Ting af Jern. Den sidste faar et Minus. Ligeledes ved Kommandoerne: Rør Træ, Rør noget firkan- tet, Rør noget gult, Rør noget, der begynder med K, Rør noget blødt o. s. v.

Kælenavnet.

Af Viva Lütken.

Richard Armenonbridge sad i sit stilfuldt møblerede Arbejdsværelse ved Harvard Universitetet og kedede sig. Alt ved Richard Armenonbridge var stilfuldt, ligefra de vel- pressede Benklæder, der faldt udover de lyse Gamacher til Skilningen i det blonde, velplejede Haar. Værelset talte tydeligt om Velstand, parret med en pinlig Orden, for hvilken Richards personlige Tjener, den stilfulde Bumfield var ansvarlig — naturligvis var Orden ogsaa Richards egen Tilbøjelighed, dog mest gennem Vane og Opdragelse.

Richard saa sig utilfreds rundt — hvorfor følte han sig ikke tilfreds? Nu da han

havde naaet det Maal, han gennem Dreng- aarene havde higit efter og drømt om — endelig at blive selvstændig, at maatte noget paa egen Haand.

Han tænkte paa det fornemme Landgods i Nærheden af Washington, hvor hans Mor, saalangt han kunde huske tilbage, havde siddet som Enke og Enehersker over de mange efterladte Millioner — og ham.

Han huskede sin Barndom, hvor alt, hvad der kunde skaffes for Penge blev tildelt ham — undtagen Frihed. Der blev med sikker Haand hersket over hans Legeme og Sjæl. Han huskede, hvordan hans svage Forsøg paa Oprør var blevet kuert i Fødslen, og hvordan han havde trukket sig ind i sig selv. Han huskede den Stab af Lærere og Tjenestefolk, der havde omgivet ham hver Time paa Dagen, saa han kun kunde kalde de Øjeblikke, før Søvn kom om Aftenen, for sine egne.

Han havde i hele Opvæksten kæmpet en haard Kamp for at komme i Skole — og tabt. Fru Armenonbridge ønskede ikke sin eneste Søn og Arving til Millioner mellem Drengene fra Hjem, som man ingen Kontrol havde over.

Faglærer havde omhyggeligt uddannet ham i enhver Kunst og Videnskab — selv til Legemsøvelser havde han haft Berømmelse som Instruktør. Allerede som halv- voksen havde han sikkert kunnet tage det op med enhver i Tennis, Boldspil, Ridning og Dans, men hvor havde det kedet ham! Han forestillede sig altid at se et Glimt af Foragt i de højtbetalte Læreres Øjne, og hvor havde han følt sig ydmyget, naar han maatte danse rundt med en lang Sofapølle trykket til sit Bryst, eller i Timevis ride i Ring i Ridehuset om Vinteren og i Manegen om Sommeren. Han havde ofte følt sig fristet til at sætte ud over Barrieren og lade Ponyen suse gennem Parken. Hans Dag var inddelt som et Skema, fra det Øjeblik Tjeneren vækkede ham og hjalp ham ind under den iskolde Bruse, til Moderen om Aftenen gav ham et køligt Kys paa kinden. Hvis han havde været en svagelig Dreng, kunde han have forstaaet den Behandling, men den Læge, der hver Maaned undersøgte ham, erklærede ham at have et Hestehelbred.

Saa slog endelig Befrielsestimen — mente han da — idet Moderen ikke længere kunde

modsætte sig hans Ønske om at besøge Universitetet.

Nu — nu endelig skulde han være sammen med andre Unge, lære Livet at kende, faa Afløb for den Livshunger, der i Aarevis havde brændt i hans Sjæl.

Men Richard Armenonbridge havde ikke regnet med Moderen.

Hun tog forud til Universitetsbyen, lejede en smuk Lejlighed, møblerede den stilfuldt og hygiejnisk, og sørgede for, at hans to Rideheste og Biler blev vel installerede, købte de dyreste Sportsartikler, supplerede den i Forvejen for velforsynede Garderobe, og gav ham foruden sin Velsignelse, Bumfield med — og saadan holdt han sit Indtog paa Harvard.

Alt det, han havde glædet sig til at gøre, var i Forvejen gjort, og skønt hans Bankkonto var mere end rigelig, kunde han ikke med sin bedste Vilje finde paa noget, at give Penge ud til — alt havde han — men efter en andens Smag. Han havde mest Lyst til at slaa det Hele i Stykker og købe sig saadanne morsomme upraktiske Sager, som de andre Studenter fyldte deres Værelser med — men han var næsten sikker paa, at Bumfield holdt Dagbog over, og refererede enhver Ting, han tog sig for — og lod sine Lyster falde.

Richard Armenonbridge var ikke lykkelig — og han var meget skuffet over, at han ikke var det. Han misundte de Studenter, der ikke havde ret meget af nogen ting — selv havde han til Overflod — om det saa var Navnet med de tyve Bogstaver — et for hver Million, han engang kom til at eje, var det ham forhadet.

Han havde som lille spurgt Moderen, hvorfor han ikke blev kaldt Dick, som Chaufførens Søn, hvorpaa hun unaadigt lod ham vide, at havde man modtaget et Navn i Daaben, var det Meningen at man skulde bære det.

Han misundte Kammeraterne, der aldrig syntes at skænke Efternavne nogen Tanke, han misundte den Fortrolighed, som alle disse Tom, Chris, Dick og Teddy havde til hverandre.

Der var sikkert mange Rigmandssønner mellem dem, men hvem af dem var ikke let at sige, Paaklædningen var omtrent ens, det vil sige — saa lidt af den som muligt udenfor Forelæsningstimerne — hvide Lær-

redsbenklæder, Lærredssko og Skjorte var næsten bleven en Uniform.

Selv havde han en stilfuld Dres til hver Sportsgren, og han nærede et stille Had til Bumfield, der ogsaa paa Modens Omraade, syntes at være ufejlbarlig.

Richard gjorde sig den største Umage med at komme paa god Fod med Studenterne, og det lod heller ikke til, at de havde noget imod ham — men han fik ingen Venner. Selvfølgelig kom de og besøgte ham — paa Opfordring, men drive ind af sig selv, faldt ingen ind. De spiste hans Mad og drak hans Vin, høfligt og kedsommeligt konverserende, og trak sig tidligt tilbage, og naar han til Gengæld blev bedt hos nogen, følte han, at han lagde Baand paa Stemningen. Passiaren kunde være nok saa løssluppen og Maneererne ligesaa, men de kaade Stemmer blev dæmpet og Benene kom hurtigt ned ad Bordene, naar han traadte ind.

De unge Piger! De søde, naturlige, kønne og kvikke Studenter, der var saa kammeratlige mod de andre, konverserede artigt i hans Nærværelse, og selv om de maatte erkende, at han var en Mesterdanser, foretrak de dog langt at danse med andre.

Han blev oprigtigt applauderet paa Tennis og Boldpladserne, men der var ikke den øredøvende Jubel, som naar en af de andre Deltagere gjorde et godt Stød.

Hvis de bare vidste, hvor han brændte efter at være med, le, fjante og sludre, efter at faa et kammeratligt Slag paa Skulderen, efter at blive kaldt Dick eller gamle Fyr, selv den unge, blege, forlegne Student, som de kaldte »Jomfruen« misundte han.

Professoren roste ham ofte for hans udmærkede Arbejder, men gjorde det med en vis højtidelig Agtelse, der pinte mere end glædede. Overalt stødte han paa en usynlig Mur.

Margaret Preston, som alle andre turde kalde Meg, havde lét ham lige op i Ansigtet forleden Dag paa Ballet efter Romatzen, kun fordi han havde indledet en alvorlig Samtale med hende. Han vidste, at hun med særlig Iver besøgte de filosofiske Forelæsninger, og hvad var da mere naturligt end at underholde hende om dette Emne.

Først hørte hun stiltødt paa ham, men saa lo hun og sagde: »At De gider snakke

om det udenfor Forelæsningen«, og smuttede fra ham midt i en Dans. Hun blev straks omringet af en leende og kaadmundet Skare — de havde nok leet af ham.

Meg, lille Meg skulde bare vide, at her i det stilfulde Værelse sad en lang Fyr og græd som et lille Barn over, at han ikke var som de andre, og fordi han var saa inderlig, dødelig forelsket i en Pige, som lo af ham.

Nu havde der fornylig været Tale om en Lejrtur i Bjergene, og han havde tydelig hørt, at han var blevet foreslaaet som Deltager med den Motivering, »at han var saa umulig, at det var til at dø af Grin over«.

Meg skulde med. I en Uge skulde der føres et ukunstlet Friluftsliv, maaske kunde Anledningen komme til at vise dem, at han var ung som de, og kun trængte til lidt Forstaaelse for at slaa sig løs.

»Hvad skal Herren have med paa Touren?« spurgte den pompøse Bumfield surt — han fandt den Tur i høj Grad uoverlagt.

»Ikke Dem i alt Fald«, snerrede Richard, hvorefter Bumfield med krænket Værdighed trak sig tilbage.

Der rejste sig en Storm af Jubel, da Richard Armenonbridge i sin Bil kom bumpende ind i Lejren en Dagstid efter de andre Deltagere. Det sidste Stykke havde manglet banet Vej, og han havde den Fornemmelse, at maatte sortere sine forskellige Legemsdele, før han kunde finde dem igen. Bilen var ladet som et Flyttelæs, og de unge Lejrfolk faldt som glubende Ulve over hans Forraad af Konserver og Vin, men Latter og Spottegloser vakte hans vrede og vindtætte Patentsilketelt, der var stort som et Hus, og stillet op mellem de andres Telte, lignede en Høvding omgivet af ydmyge Vasaller.

Richard forstod, at han havde dummet sig og tilbød forvirret Meg Teltet, der blandt andet komplet Udstyr ogsaa indeholdt en virkelig Seng.

»Nej ellers Tak«, sagde Meg knibsk, »mit Telt er mere end godt nok til mig«.

Ingen kunde som Meg lave en henrivende, lille Trut, ingen kunde ryste de korte Lokker saa fortryllende frem over Kinderne, ingen kunde, trods Ridebenklæder og Skjortebluse, se mere kvindeligt ud end hun.

Det svirrede i Luften med Øgenavne og vittige Drillerier, og Richard kunde ikke finde Rede i, hvem der var hvem, men ønskede kun, at han var en af dem. Han følte sig som sædvanlig sat udenfor, han i sit elegante Sportstøj, mens alle de andre lod til at være ligeglade med Udseendet, kun de havde det bekvemt.

De var ved Forberedelserne til Middag, da han kom, alle fløj leende og pludrende imellem hverandre, mens Lejrchefen Tom Benzon uddelte Befalinger.

Baalet blussede, og Gryden, der hang over, begyndte allerede at koge. Richard drejede sig forlegen rundt om sig selv, ingen lod til at have Brug for ham.

»Er der ingenting, jeg kan gøre?«

»Der«, sagde Tom og smed en Økse til ham, hug noget mere Brænde«.

Richard tjattede med Øksen mellem Brændet, med det Resultat, at faa en stor Klods over Tærne. Mens han hoppede rundt paa et Ben og holdt den ømme Fod i Haanden, tog Meg rolig Øksen og huggede med sikker Haand Brændet, og da Richard igen havde faaet Brugen af begge Ben, drev han mismodigt ind i Skoven og kom først frem, da de langt om længe huskede hans Eksistens og kaldte paa ham.

Lejren havde en ideel Beliggenhed i en Lysning i Skoven. Store Klippeblokke laa spredt omkring, og nær ved var en stille Skovsø, som leverede Drikke og Badevand.

Et Stykke borte, saa langt, at man ikke generedes af Støjen, brusede Floden frem mellem stejle Klipper og Slugter. Snart løb den roligere og snart tog den Fart paa, og sprøjtede og tordnede med øredøvende Brag ned i skummende Stryg.

Højere oppe, hvor Floden gik mere jævnt, havde de en Kano liggende, men her i Nærheden af Lejren var al Sejlsads udelukket, Vandmasserne vilde uvægerligt have knust Kanoen mod de store Klippeblokke, der uovervindeligt stak op midt i Floden.

Naar de samledes ved Baalet om Aftenen, lød Sang og Musik, mens Skæret af Flammerne legede mellem de hundredeaarige Kæmpetræer. Den første Aften, da Tom havde anvist Richard den Sten, der skulde være hans Stol, bredte Meg, under Fnisen af de andre Pigebørn sit Lommetørklæde ud paa den, og bad ham sødt, endelig være forsigtig med sit Tøj, og havde Richard

haft Mod, som han havde Lyst, havde han rusket hende.

Han var endelig kommet saa vidt i Lejr-etikette, at han som de andre gik med opsmøgede Skjorteærmer, og skønt de unge Piger gjorde Nar af hans hvide Hud, beundrede de dog de smidige og kraftige Muskler, der spillede under den.

Dagene gik med at svømme, fiske eller dase i Solen, men naar Skyggerne blev lange i Skoven, gik de gerne Tur — og da hændte det mest, at det blev parvis.

Hvorledes det gik til, at Richard en Skumringsstund fandt sig alene med Meg i Skoven, vidste han ikke — hun saa ogsaa ud, som ønskede hun sig ethvert andet Sted — og hvorledes det gik til, at han pludselig gik og fortalte om sin glædesløse Barndom i det stive, overdaadige Hjem, vidste han heller ikke, men det gjorde han nu, og Længselen efter Forstaaelse og Ven-skab laa under de faa, frygtssomme Ord, og lille Meg lyttede mere og mere betaget — hun lo ikke mere, og ønskede sig heller ikke andet Steds hen. Da de kom hjem til Lejren, gjorde hun ham lykkelig ved at sige:

»Jeg vil forresten alligevel gerne prøve Deres Telt«, og han krøb glad i hendes haarde Sovepose og sov som en Sten, mens hun for første Gang i sit unge Liv tilbragte en søvnløs Nat — hun kastede sig frem og tilbage i den overdaadige Patentseng, tænkte paa ham og syntes, at alting var saa forfærdelig Synd for ham.

Omtrent hele Flokken var gaaet ned til Floden for at se, om der var nogen Mulighed for Laksefiskeri, men Strømmen gik for strid. De gik et langt Stykke langs Bred-den og standsede mellem forrevne Klipper, hvor Strømmen ligesom et Øjeblik standsede for saa med fornyet Raseri at kunne kaste sig over de haarde Klipper, Klipperne trodsede de tordnende Vandmasser, der hastede videre for at styrte sig ned gennem en snæver Kløft. Larmen af det styrtende Vand var øredøvende, og de maatte raabe højt for at forstaa hverandre.

Richard saa sig forgæves om efter Meg og hendes Veninde Tessie, men de var gaaet højere opad Floden og var ikke til at øjne.

Da trængte et Kvindeskrig gennem Larmen.

De vendte Hovederne mod Lyden og saa Tessie komme snublende. Hun raabte og gestikulerede med Rædselen malet i Ansigtet.

De klavrede hende i Møde, og hun fremstammede forpustet:

»Meg, frels Meg«.

»Hvad er det, hvor er Meg?« raabte Tom og ruskede hende i Skulderen.

»Der, der«, stammede hun og pegede: »— Kanoen—«.

Et lille mørkt Punkt blev synlig midt i den stride Strøm, det nærmede sig med Lynets Fart — det var Lejrens Kano. Aaren maatte være gaaet tabt, i hvert Fald kæmpede Meg ikke, hun klyngede sig kun til Kanoens Sider, og Ansigtet var fordrejet af Rædsel.

I et Nu var alt i vild Forvirring — det var forfærdelig at staa magtesløse og være Tilskuere til Dramaet. Kanoen blev som en Prop hvirvlet rundt i Malstrømmen og passerede nu det Punkt, hvor de stod. Nu styrede den lige mod Klipperne — et Brag — Skrig, og Kanoen knustes til Splinter. Mogs Legeme hvirvlede rundt i Skummet — og forsvandt.

De unge Piger skreg og hulkede. Drenge bandede og raabte.

Saa dukkede Meg op, greb efter Klipperne, blev suget ned, kom atter til Syne, greb igen, fik fat og trak sig lidt højere op — men det var kun en Galgenfrist — hvorlænge vilde hendes Kræfter slaa til?

Men der var en, der ikke gav sig Stunder til at drøfte Spørgsmaalet. Richard løb opad Strømmen i samme Retning, hvorfra Kanoen var kommet — og der, hvor Vandet var lidt roligere, vadede og krøb han ud over Stenene, kastede sig saa i Vandet — og lod staa til.

De andre havde endelig forstaaet hans Plan, de saa ham vinde frem, snart svømmende, snart drivende med Strømmen, saa ham blive borte i Bruset for atter at dukke op.

Tom uddelte sine Ordre. De løb forbi det Sted, hvor Meg, midt i Strømmen klamrede sig fast, de klavrede ud paa Stenene, stod i Vand til Livet og dannede Kæde — det var det eneste Haab om Redning for de to, at Kæden kunde gribe dem, hvis Richard kunde bringe sig og Meg nær nok.

Aandeløse iagttog de hans Fremskridt.

Hans Kamp maatte være forfærdelig, de kunde se Blod løbe ned over hans Ansigt.

Og saa — et Øjeblik forfærdelig Spænding — han var ved Klippen — greb for sig — og hang fast ved Siden af Meg.

De raabte og skreg derinde, men de to derude kunde ikke høre det for Vandets Larmen, de kunde se, at Richard med sin Livrem spændte sig sammen med Meg. Hun maatte være helt eller halvt bevidstløs, for hun hang saa underlig slap i hans Arm.

Meg var i Virkeligheden halvt sanseløs og var ved at slippe Taget, da han naaede hende. Hun havde opgivet alt Haab om Redning, men hendes Blik flammede op i fornyet Haab, da han gispendede, halvt kvalt og blindet af Blod og Vand, klamrede sig til Klippen.

Nogle faa dybe Aandedrag, og han var klar igen. Hans Stemme var ganske rolig — næsten kold, da han raabte til hende:

»Vi klarer den — jeg binder os sammen, kæmp saa for Livet, men hæng Dem ikke fast om min Hals, for saa er vi begge fortabte«.

Maalbevidst kæmpede han sig frem i den voldsomme Strøm, og hun hjalp ham af alle Kræfter. De blev trængt ned under Vandet — kom op igen — troede sig fortabte, men var pludselig i lidt roligere Vand — Førstemand i Kæden greb forgæves efter dem, men den næste fik Tag — de blev trukket fra Mand til Mand — aa, Grund under Fødderne, de blev løftet op — baaret — for saa at være midt i Flokken.

Og hvilken Flok! Mennesker der græd, Mennesker der lo, og Mennesker der dunkede Richard paa Skulder og Ryg og knugede hans Hænder. Meg græd af Udmattelse i Pigebørnenes Arme, og saa gik det i Gallop til Lejren, til varme Drikke og tørre Klæder.

Aldrig havde der været en lystigere Aften ved Lejrbaalet.

Richard saa sig pludselig som Midtpunkt i en Skare af Venner. Han sad lykkelig og genert paa sin Sten og lignede en saaret Helt med dekorativt Bind om Panden.

Meg havde mærkelig nok valgt sin Plads paa Richards Sten, der var magelig Plads til to — naar man sad lidt tæt.

Der blev skaalet og holdt Taler, og Richard var ikke mere udenfor — han var

optaget i Vennernes Midte og var ør af Lykke.

Saa greb Meg sit Bæger og rejste sig:

»Venner og Kammerater, naar vi i Aften kan sidde glade sammen, saa er det hans Skyld der. Ham har vi allesammen forurettet, vi har opført os som nogen Bæster, og jeg har været det værste lille Bæst af os allesammen. Han, den tapre og snarraadige har følt sig fremmed mellem os — jeg ved det, for han har sagt lidt om det — han har gaaet og følt sig fattig, han bad om Venskab — og fik kun Høflighed — alle vi andre havde vor egen Jargon og vore egne Kælenavne, men han var stadig kun Herr Armenonbridge.

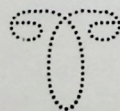
»Aa«, tænkte Richard, »nu vil hun endelig kalde mig Dick«.

»Da jeg laa derude alene«, fortsatte Meg, »kom jeg til at tænke paa ham, og jeg forstod i et klart Nu, hvad det vil sige at være isoleret. Saa kom han — og«, hun dæmpede Stemmen og lagde de bløde Læber mod Richards Kind, »Du kaldte mig Elskede — jo du gjorde, jeg hørte det godt, jeg var ikke helt fra det — saa kom han«, fortsatte hun højt, »og jeg var ikke mere ene«.

De kiggede paa hverandre, alle de Unge, og kunde ikke forstaa, hvorfor de havde stillet sig saa køligt overfor ham — for han var dog en mageløs flink Fyr, og som han sad der med Bindet om Panden og Haaret strittende uordentlig ovenfor, var det som om den sirlige Skilnings Forsvinden havde taget den sidste Rest af Fordom med sig. Han skinnede af Fornøjelse og godt Humør, og Venskab mod dem alle lyste ud af hans ærlige Øjne. De rejste sig og hævdede Bægrene mod ham.

»Kammerater«, fortsatte Meg, »vi Harvard-studenter vil aldrig glemme hans Mod. Saalænge Universitetet bestaar, skal han huskes og bære et Navn, som ingen har faaet mere retfærdigt. Raab saa af fulde Lunger et Hurra for vor allesammens — men min specielt:

Richard Løvehjerte Armenonbridge!

Landet over.

Sjællands Division. Februar 1932.

Næstved: Samaritterkursus. Tropstur. Woodcraft.
Nykøbing: Fastelavnsfest. Tropstur til Vestre Lyng.
Rønne: Tropstur med Boldspil og Stafetløb. Troppes-
aften med Ordonnans og Kimsleje.

Præstø: Fastelavnsfest. Der trænes til Vandreknep,
Ildrætsmærke. 19./2. Fødselsdagsfest. 2 Førermøder.
Tilgang 2.

Hillerød: Fastelavnsfest. Træner til Prøverne.

Sorø: Husflid.

Birkerød: Samaritterkursus. Tropstur med Sporing.

Korsør: Træner til Prøverne. Førermøde angaaende
Korpslejren. Terrænløb i Korsør Skov.

Vordingborg: Fastelavnsfest. Træner til Prøverne.
Tilgang 3.

Slagelse: Træner til Prøverne og Turneringen.

Ida Thorbek,
Divisionschef.

Københavns Division. Februar 1932.

II. Kbhvn., I. Hvidgaard og VI. Kbhvn. har af-
holdt ugentlige Patruljemøder samt Trops- og Pa-
truljeture.

I. og IV. Kbhvn.: Ingen Rapport.

Karen Radekop,
Divisionsadjutant.

Hellerup Division. Februar 1932.

Troppene: Arbejder med regelmæssige Møder og
Ture.

»Vildgæssene« holdt 2-Aars Fødselsdag paa Ver-
densspejderchefens Fødselsdag.

Divisionen havde Divisionsaften Lørdag d. 20. Febr.
i Anledning af Verdensspejderchefens Fødselsdag.

Der blev sunget, drukket Chocolate, givet Under-
holdninger og afholdt en udbytterig Pakkeauktion.

Torsdag d. 7. April holdes der aabent Hus paa
Richsvej 101 B.

Inger Merete Nordentoft,
konst. Divisionschef.

Lolland-Falster Division. Februar 1932.

Nykøbing F.: Adjunkt Frøken K. M. Jensen,
Frisegade 20, har paataget sig at lede Troppens
Arbejde.

En Førerpatrulje dannet. Samaritterkursus paabe-
gyndt. Førermøde. Tropstur til Marienlyst. Ugent-
lige Patruljemøder

E. Flagstad.

Fyns Division. Februar 1932.

Svendborg: Patruljemøde afholdt i alle Patruljer.
24/2. slog Katten af Tønden. Udtaget Turnerings-
hold arbejder kraftigt.

Faaborg: Ugentlige Patruljemøder. Nyordning af
Patruljen.

Nyborg: Ingen Rapport.

Kaja Lerche-Thomsen,
Divisionschef.

Fyns Division har tænkt at afholde Week-end
paa Spejderskolen 4.-5. Maj. Demonstration af Telt-
opstilling og Woodcraft. Turneringshold og store
Spejdere indbydes, nærmere i næste Spejderblad.

K. Lerche-Thomsen.

Syddjyske Division. Februar 1932.

Aabenraa: 5. Ptr. bestaar Samaritereksamen. Dr.
Sp. inviterer 35 Psp. fra Flensborg til deres Udstil-
ling, hyggelig Sammenkomst om Aftenen m. Op-
læsning af Fru Rektor Mogensen. Om Aftenen til
Bal. 1 Tropsmøde, ugentl. Patruljemøder.

Esbjerg: Psp. samledes Søndag d. 21. i Anledning
af Verdensspejderchefernes Fødselsdag d. 22. 1 Trops-
møde, 1 Tropstur, 1 Førermøde, ugentl. Ptrm. 1 Tilg.
I. Fredericia: 1 Tropsmøde, 1 Tropsmøde og Pa-
truljeture, Kostumefest Lrd. d. 6. 1. Hold træner
til Kolonnenmarchen d. 20. Marts.

Haderslev: Fastelavnsfest, hver Ptr. havde Under-
holdning, 1 Tropstur, 2 Førermøder, Fromse paa Be-
søg. Ugentl. Ptrm. 1 Afg.

Ribe: 1 Tropsmøde, ugentl. Ptrm.

Sønderborg: Parade og Gudstjeneste paa Afstem-
ningsdagen. 14 Sp. danser en Ballet v. Afstemnings-
festen. 1 Tropsmøde, ugentl. Ptrm.

Toftlund: 3 Tropsmøder, der samtidig er Ptrm.,
Fromse paa Besøg.

Til Førerne! I træner vel?

Fromse.

Rejsesekretæren kommer d. 15. April til Aabenraa,
den 16. til Toftlund og d. 17. til I. Fredericia.

Nørrejske Division. Februar 1932.

Aalborg Trop: 1 Tur. Forberedelser til en Trops-
fest og Patruljemøder med Træning til Prøver. Trop-
pen har været indbudt til et Foredrag m. Lysb. af
»Det gamle Aalborg«. 5 Tilg. 1 Afg.

Aalestrup Trop: 1/1. Nytaarsparade med Kirkegang.
13/1. Fest hos Tropsførereren. 1 Tur. 7/2. 2-Aars Fød-
selsdag hos Tropsraadsformanden. 13/2. Besøg af
Divisionschefen. Spejderløfte og Lov gennemgaaes,
Korpslejren drøftes. 14/2. Forældremøde: Pigespej-
derbevægelsens Maal og Midler. Samaritterkursus
begyndt. 1 Tilg. 1 Afg.

Ville Buchwald,
Divisionschef.

Vendelbo Division. Februar 1932.

Hjørring Trop: 1 Tropstur. Ugentlig Gymnastik.
7 Sp. deltager i Røde Kors' Samaritterkursus. Blaa-
mejserne ugentlige Patruljemøder.

Den 22. afholdtes paa Hotel Skandinavien et
Forældremøde med Valg af nyt Tropsraad. Efter
Mødet Underholdning af Spejderne. Fælles Kaffe-
bord, Drengespejdertroppen og Repræsentanter for
K. F. U. K. Sp. er indbudt.

Merete Kloch,
Divisionschef.

Midtjyske Division. Februar 1932.

Hobro Trop: Den 14. Tropstur. Tropsraadsformand
Fru Ulf-Møller har givet Undervisning i Barnepleje.
Ugentlige Patruljemøder.

Randers Trop: Den 21. en rigtig gammeldags Ter-
rænleg med Armbind, d. 28. Førermøde. Den 7.
slog Troppen Katten af Tønden. Mange Spejdere
gaar til Vandrepladen.

Ebeltoft Trop: Den 5. Korpsets Historie, den 12.
Eksercits m. m., d. 19. »Samariter«, d. 26. Oriente-
ring efter Solen, d. 21. Sporingstur, d. 14. Besøg
af Divisionschefen, Parade, Tropsraads møde. Kimc
gennemgik derefter Rekrut- og II. Kl. Pr. med Spej-
derne.

Aarhus Trop: Den 3. og 29. Førermøde, den 7.
Katten af Tønden (Blaamejserne var med), d. 10.,
17., 24. Tropsmøde hos Kimc, d. 21. III. og IV.
Ptr. paa Tur.

I., II., III. og IV. Blaamejsepatrulje har alle haft
ugentlige Møder og 1 Patruljetur.

Hadsten, II. Silkeborg, Odder, Horsens: Ingen
Rapport.

M. Christiansen,
Divisionschef.

Det Danske Pigespejderkorps Depot, Spejderskolen, Korinth, Fyn.

Lejrudstyr:

Rygsække med Meis	11,00 og 16,00 Kr.	Øksetasker	1,65 Kr.
— — udv. Lomme. 6,75 og 7,85 »		Redningsreb	5,00 »
Tornysterrygsække	9,50 »	Feltsenge	18,00 »
— — brugte	5,75 »	Kompas med Stopper	1,65 »
Lejrtæpper 1,50×2,00 m.	9,50 »	Teltlygte	1,65 »
Dolke	4,35 »	Haandlygte	2,50 »
Spejderknive 0,90, 1,00, 1,35, 1,75, 2,50 »		Metalspejle	0,50 »
Sejldugsvandfæde	1,50 »	1 Sæt Tallerkener med Krus	
Sejldugsspande	3,25 »	(røde, blaa, grønne el. gule) .	1,50 »
Spader	3,00 »	— hvide — — —	1,35 »
Økser	3,50 »		

BEMÆRK!

Brune Strømper	1,65 Kr.	Mørkebl. Tæppegarn t. Lejrbaalstr. pr. Fed .	0,14 Kr.
Ankelsokker	1,50 »	Brunt Uldgarn til Ankelsokker —	0,12 »
Mørkebl. Golfgarn til Lejrbaalstrøje pr. Fed 0,12 »		Blaa Tværsække	1,90 »

Husk, at Tropsnavnebaand leveres paa Bestilling i Løbet af 3 Uger og koster

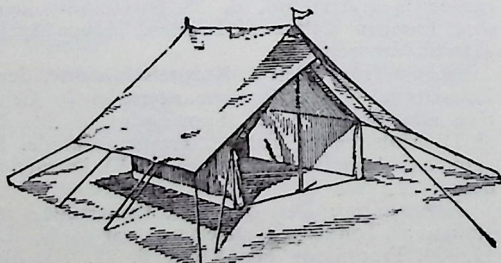
3 Dus.	3,50 Kr.
6 —	4,75 »
12 —	6,00 »

Benyt Pigespejder Blokken!

Lille Størrelse	1,20 Kr.
Stor —	1,95 »
100 Konvolutter med Trekloveremblem	1,50 »
Nye Spejderkort 6 Stk.	0,25 »
Spejderlommebog med løs Blok.	0,80 »

Tropsbrevpapir og Divisionsbrevpapir leveres paa Bestilling med Navn og Kløveremblem

500 Stk.	6,50 Kr.
1000 —	12,00 »
Konvolutter 100 Stk.	1,50 »
— 1000 —	12,00 »

Telte i alle Størrelser.
Skriv og faa Priserne op=
givet paa den Størrelse Telt,
De ønsker.

Redaktion: Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 198, Odense. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: Bladkontingent sendes til: »Pigespejderne«, Spejderskolen, Korinth, Fyn.
Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 17. Marts 1932.